

A MONTHLY PUBLICATION

✿ Of the Christian Reformed Immigration Societies in Eastern Canada ✿

1e Jaargang

CHATHAM, ONTARIO, AUGUST 1949

No. 1

"Ons Eigen Orgaan"

Van alle provincien in Canada trekt Ontario de meeste immigranten naar zich toe. Dit is te danken aan haar ligging, geschiedenis, bevolking en gesteldheid van de bodem. Het Comité van de Christian Reformed Church, dat van de Synode de opdracht had ontvangen om Nederlandse immigranten te verwelkomen en te helpen, heeft dit van het begin af aan ingezien en maatregelen genomen om de plaatsing in goede banen te leiden, zodat verstrooiing werd voorkomen en de gezinnen van Calvinistiesen huize zo werden geplaatst, dat het stichten van kerken of het aansluiten bij bestaande gemeenten mogelijk was. Ook heeft dat Comité het vormen van een gezonde organisatie in de hand gewerkt. Een organisatie van immigranten voor het bevorderen van immigratie uit Nederland, waarbij uit den aard der zaak deze gedachte de leiding gaf: wij zijn eerst zelf geholpen en zijn nu bereid anderen te helpen.

Ten einde dan aan deze organisatie meer kracht bij te zetten en om de onderlinge band onder de duizenden immigranten in Ontario te versterken hebben de afdelingen besloten een eigen orgaan in het leven te roepen. Het werd "Contact" genoemd.

Zoals het woord reeds aangeeft zal het hoofdoel zijn geregeld contact te houden tussen de immigranten en hun organisatie en tussen de groepen onderling.

"Contact" zal ook trachten betrouwbare inlichtingen te verstrekken aangaande de plaatsingsmogelijkheid in andere gedeelten van de provincie voor nieuwe immigranten. Het wil u op de hoogte houden met bestaande en nieuwe bepalingen aangaande immigratie vanuit Nederland naar Canada en in iedere uitgave zullen nieuwsberichten gedrukt worden uit Holland en uit Canada aangaande de gebeurtenissen in onze verschillende groepen. Wij behoren bij elkaar en daarom willen we weten wat er voorvalt in onze gezinnen, in onze kerken en in de verenigingen.

En waar immigratie twee phazen omvat, plaatsing en vestiging, zal ook aan dit laatste de nodige aandacht worden besteed door inlichtingen te geven over streken waar de mogelijkheid bestaat om land te kopen tegen billijke prijzen en waar tegelijkertijd het geestelijk en kerkelijk leven geen schade behoeft te lijden.

"Contact" bedoelt niet een kerkblad te zijn. Het is het orgaan van de organisatie die indertijd officieel betiteld werd als: "Christian Immigration Council for Eastern Canada" en immigratie en immigranten zullen de voornaamste plaats hebben in de kolommen van dit blad. Het is dan ook geenszins bedoeld als een rivaal in het Oosten van de Canadian Calvinist in het Westen. Voor beiden is ruimschoots plaats, want elk blad heeft zijn eigen taak.

Het is de bedoeling, dat "Contact" iedere maand zal verschijnen en dat het geheel in het Hollands zal worden gedrukt zo lang dat nodig zal zijn. Velen in Ontario en daar buiten zullen worden

uitgenodigd om aan hun gedachten en plannen en raadgevingen uiting te verlenen in dit blad en wij hopen van harte, dat velen hieraan gevolg zullen geven. Tot de gewone doorsnee immigrant zouden wij willen zeggen: "Je bent nu geemigreerd, je hebt wat rondgekeken en veel ondervonden, zeg nu maar ens ronduit wat je er van denkt". Onze kolommen zijn tot uw beschikking.

En zo willen we trachten in en door dit blad de ons door God gegeven middelen en talenten zo te gebruiken, dat zij dienen mogen tot saambinding der gelovigen op kerkelijk en maatschappelijk gebied. In deze rijke provincie begeren wij invloed ten goede uit te oefenen en een doorwerking te zien van de Calvinistische beginselen waardoor onder Gods voorzienig bestel, zulke grote zegeningen aan de Christen landen zijn ten deel gevallen.

Om dit doel te bereiken zal energieke samenwerking verlangd worden tussen alle onderdelen. En om die samenwerking te bevorderen en te leiden is "Contact" in het leven geroepen.

"Contact"

A. Persenaire

"Contact" is een nieuw blad, dat, in de eerste plaats, het geestelijk contact met en onder de immigranten wil bewaren en bevorderen. Dit is noodig, als wij hier in Canada waarlijk een gezegende invloed zullen uitoefenen. Als Christenen, en vooral als Calvinistische Christenen, hebben wij elkander noodig, en moeten wij elkander steeds blijven zoeken en vinden. Zoo alleen zullen wij, alhoewel klein in getal en in een groot land zijnde, nochtans een kerstened zuurdeesem zijn. Indien wij dit geestelijk contact blijven behouden dan zullen wij niet opgeslokt worden in een omgeving, die in het algemeen, weinig kerkelijk, en nog minder principieel is; maar dan zullen wij tezamen strijden om onze Calvinistische beginselen te beleven en toe te passen op alle terreinen. Zoo zullen wij goede Canadeesche burgers worden, mensen, die dit land waarlijk ten zegen zullen zijn. Laten wij ons wachten voor een zouteloze en onbeteekende Canadanisatie, opdat wij bij alle onvermijdelijke taal- en zede-verwisseling, toch vasthouden mogen aan ons degelijk Hollandsch volkskarakter en onze Calvinistische erfenis.

Hoe jammer is het, dat er sommige immigranten zijn, die dit niet schijnen te beseffen. In hun begeerte om zoo spoedig mogelijk volop Canadeesch te worden, sluiten zij zich onmiddellijk aan bij de kerken alhier, en beseffen niet, dat inplaats van invloed te kunnen uitoefenen in die kerk, zij in gevaar staan om met hun kinderen opgeslokt te worden in de sfeer van geestelijke oppervlakkigheid en onkunde, die het kerkelijk leven in Canada meerendeels karakteriseert. Er zijn ook anderen die vergeten dat zij in Canada zijn, en gemeenschap behooren te zoeken met allen, die den Heere Jezus liefhebben en de Calvinistische beginselen aanhangen. Zij blijven leven in de soms bekrompene, kerkistische atmosfeer van Nederland, en zoeken de kerkelijke verschillen aldaar hier voort

te zetten. Zij vormen kleine groepjes, die geen invloed naar buiten zullen kunnen openbaren; doch straks al hun geestelijke energie en offervaardigheid noodig zullen hebben om hun eigen bijzondere opvattingen te kunnen handhaven. Zij missen het gestelijk contact, dat hun leven werkelijk vruchtbaar kan maken. Als wij straks een Christelijke actie willen opzetten, of christelijke scholen willen stichten, of evangelisatie—en zendings-arbeid willen verrichten, dan hebben wij elkander broodnoodig; ja nog meer noodig dan in het onde vaderland.

"Canada Land der Toekomst"

Heel graag aanvaard ik de uitnodiging van de heer Vander Vliet om voor het eerste nummer van "Contact" een artikeltje te schrijven.

Het was dit voorjaar 35 jaar geleden dat ik Canada voor het eerst bezocht, en tot 1932 heb ik hier jaarlijks gereisd.

In deze tijd ben ik van land en volk gaan houden.

Ik heb de grote economische mogelijkheden van dit land duidelijk gezien, dit land met zijn nog haast onbeperkte ruimten, en zijn geweldige economische hulpbronnen.

Ik heb mij onder het Canadese volk altijd thuis gevoeld. Ik ben er nu nog van overtuigd dat er geen volk ter wereld is, waarbij de Nederlander zich gemakkelijker aan zal passen, ne waaronder hij zich gemakkelijker thuis zal voelen dan het Canadese.

En toen de Verenigde Staten, na de eerste wereldoorlog, de immigratie zo sterk beperkten, was ik dankbaar dat Canada mogelijkheden bleef bieden voor Nederlanders, voor wie in het oude vaderland geen ruimte was, en die daarom een nieuw vaderland zochten.

Met grote belangstelling heb ik de zware strijd van die eerste kleine groepen rond Chatham en Hamilton gevolgd, gedurende de eerste zware jaren, die al zo spoedig gevolgd werden door de geweldige economische crisis, die de wereld teisterde, en dit het voor verschillende van die eerste pioniers zo moeilijk maakte, en soms in korte tijd weer afbrak, wat in enige jaren van stoere arbeid was opgebouwd.

Maar nimmer heb ik het geloof in Canada verloren.

En met Cnossen samen heb ik in Nederland, nu al meer dan 20 jaren lang, altijd maar weer, en overall waar wij daartoe de gelegenheid kregen, gesproken over de prachtige mogelijkheden die Canada de Nederlandse emigrant biedt.

Ik ben bankbaar dat deze arbeid niet tevergeefs is geweest.

Die dank komt, naast God, in de eerste plaats toe aan de stoere pioniers, die in de jaren, die aan de laatste oorlog voorafgingen, in Canada door hun arbeid en levenshouding, een naam voor Nederland hebben verworven, die de Canadese Regering bereid maakte de komst van Nederlandse emigranten zo zeer te bevorderen.

Canada was, na de Verenigde Staten het eerste land, waarheen na 1945 emigratie van Nederlanders op belangrijke schaal mogelijk was.

En vele Nederlanders hebben deze gelegenheid gaarne aangegrepen.

Emigreren blijft altijd een harde zaak, waar geloof en moed en doorzettings—vermogen voor nodig zijn. Maar voor wie daarover beschikt, is Canada het land der toekomst.

En ik ben er van overtuigd dat nimmer in het verleden, en ook nu nog niet, ergens ter wereld,

zoveel is gedaan om emigranten te plaatsen, op te vangen, en geestelijk te verzorgen als in Canada.

In dit werk staan de Immigration Committee's van de Christian Reformed Church vooraan.

"Contact" is daar een nieuw bewijs van.

Nooit zullen wij de eerste voortrekkers volgende kunnen danken voor alles wat zij deden.

Ik wil slechts de hoop uitspreken dat alle emigranten, die na de laatste oorlog vertrokken, hun voorbeeld zullen volgen.

Span al Uw krachten in om te bouwen aan Uw toekomst en de toekomst van Uw gezin, aan de toekomst van uw nieuwe Vaderland. En moge God U daarbij zegenen.

Maar denk ook aan anderen. Aan hen die nog niet konden vertrekken en hier nog wachten. Aan de opbouw van de kerk van Jezus Christus.

Houdt evenals de eerste pioniers, de naam van de Nederlandse immigrant hoog.

En grijpt iedere mogelijkheid aan, om nieuweelingen te plaatsen.

Zo kunnen we met elkaar, gij daar, en wij hier, een sterke emigratie naar Canada opbouwen.

Dat is een schone taak.

Want Canada is het land der toekomst, ook voor de Protestantse Christelijke Nederlands emigrant.

A. Warnaar Jz.

Voorzitter Christelijke Emigratie Centrale.

"Program van Actie"

Daar zijn ongetwijfeld veel onderwerpen in verband met immigratie die een plaats zullen vinden in ons nieuw orgaan "Contact."

Een van de hoofdzaken zal zeker zijn dat wij als organisatie in Ontario een "program van actie" bezitten, en dat elk lid volledig kennis daarvan heeft, zoodat wij gezamenlijk en persoonlijk onze volle medewerking mogen verlenen aan de uitwerking van zulk een program.

Dit program van actie zal gewijzigd moeten worden naar omstandigheden en besluiten genomen van regeeringswege.

Wij zullen niet trachten om in dit eerste nummer U het geheele program voor te leggen, doch hopen elke maand meer in het bijzonder ons te bepalen tot enkele zaken.

In hoofdzaak hebben wij tot taak om een uitvoerbaar plan te ontwerpen voor het verkrijgen van aanvragen van Canadeese boeren voor Hollandse gezinnen, verder om voorlichting en hulp te geven aan onze leden in het verkrijgen van een eigen bedrijf, en dan niet te vergeten ook dit, namelijk met elkaar zoeken te bevorderen de geestelijk-maatschappelijke en sociale belangen onzer leden. In dit artikel bepalen wij ons tot de eerste zaak, het verkrijgen van aanvragen voor Hollandse gezinnen van Canadeese boeren.

Van regeeringswege is nu reeds een plan ontworpen met betrekking tot emigratie vanuit Nederland voor het jaar 1950. Volgens dit plan wil men trachten om elke maand 1500 Nederlandse emigranten te ontvangen en te plaatsen, beginnende gedurende Februari tot waarschijnlijk de maand Juli.

Volgens dit plan zullen er dus ongeveer 10,000 Nederlandse immigranten in het jaar 1950 Canada binnen komen.

Om dit plan uitvoerbaar te maken, acht men het nodig gedurende deze maand reeds te beginnen met het werk van aanvragen te verkrijgen van boeren voor een Hollands gezin. Met stelt zich voor dat gedurende deze maand genoeg aanvragen binnen moeten komen om al de emigranten die in

Februarie komen te plaats. Dan om gedurende September te plaats die emigranten welke in Maart verwacht en zoo voort elke maand volgende.

Wat gaan wij nu als immigratie organisatie doen in verband met dit regeerings plan? Volgens genomen besluiten om op allerlei wijze mede te werken met de regeerings instanties tot het verkrijgen van de noodige aanvragen, doch met deze bepaling dat op alle aanvragen ingediend door onze organisatie alleen geplaatst worden gezinnen van Calvinistische beginselen die begeeren in Canada zich aan te sluiten bij onze Christian Reformed Church.

Om te beginnen, hebben wij de hulp nodig van alle leden en immigranten zoowel als van anderen, die nog geen lid onzer organisatie zijn doch deze regels lezen. Indien u boeren weet in uw omgeving, die hulp nodig hebben, zeg dit aan uw locale secretaris, welke er voor moet zorgen dat de naam van die boer doorgegeven wordt aan de provinciale secretaries of aan de "field Agent" in uw omgeving, er wordt dan voor gezorgd dat een van onze Field agenten zulk een boer bezoekt en een aanvraag verkrijgt. Dus wij hebben uw aller medewerking nodig, en vertrouwen dat wij niet teleurgesteld zullen worden. "Vele handen maken licht werk." Als alle leden en immigranten die de laatste twee jaar in ons midden kwamen slechts elk een boer vinden die een gezin neemt, zal dit voldoende zijn voor plaatsing van meer dan duizend gezinnen, in Ontario alleen. Dit toont dat wanneer ieder meehelpt wij reeds een organisatie zijn waar van groote kracht kan uitgaan.

Nog iets. Indien wij hierin helpen, zijn wij ook verzekerd dat een groot gedeelte van de toekomstige immigranten mensen zijn van Calvinistische beginselen dus broeders en zusters van hetzelfde geloof, die ook mede zullen werken in het versterken van onze kerkelijke gemeenten, en straks met ons de hand aan de ploeg zullen slaan in het oprichten van Christelijke scholen en andere inrichtingen en organisaties nodig tot het bellijden en beleven van onze beginselen.

Gedurende de komende herfst en winter hopen wij in verschillende nieuwsbladen te adverteeren voor plaatsing van onze eigen immigranten gezinnen, vertrouwend dat ook hier op vele aanvragen zullen inkomen.

Ook zullen er in onderscheidene districten circulaire verzonden worden per post aan alle boeren. Dit vooral in streken waar wij nu gezinnen hebben doch waar versterking nodig is om zulke groepen bij elkaar te houden en te organiseren in gemeenten.

Verleden jaar werd door onze organisatie biljetten verspreid in winkels en andere plaatsen waar boeren meestal hun zaken doen. Het plan is om ook dit weer te doen ongeveer gedurende de maand November.

Dit is iets aangaande ons program van actie, vooral met betrekking tot verkrijging van aanvragen voor gezinnen van Canadeese boeren. Het zal nodig zijn om later meer en verdere voorlichting te geven. Wij hopen dit dan ook te doen volgende maand.

Mocht er iets zijn in verband met ons Program van actie waarover U meer inlichtingen wenst of misschien een raadgeving hebt, zend het aan de redactie van "Contact".

"Settlement Service"

"Settlement Service" beteekent in de Hollandse taal "Vestigings dienst". Omdat eigenlijk in het

Hollands geen woorden zijn die zoo kort en krachtig uitdrukken wat in het Engels met "Settlement Service" wordt bedoeld, hebben wij de vrijheid genomen om deze rubriek een engelse titel te geven.

Wij vertrouwen dat onze lezers ons dit euvel vergeven, en gewend raken aan deze titel, temeer omdat de bedoeling van Settlement Service van groot belang zal zijn voor allen die straks van plan zijn een eigen bedrijf te beginnen. Zoals reeds is gezegd betekent settlement service, vestigings dienst. De vestiging van onze immigranten is mijns inziens van nog groot belang dan het vinden van een werkgever wanneer zij in Canada arriveren daarom achten wij het van groot gewicht om ook geregeld elke maand een artikel te wijden aan dit belangrijk werk.

Voor deze keer schrijven wij alleen over algemeenheden in betrekking tot uw toekomstige vestiging op een eigen bedrijf, en geven u een kort beeld van de artikelen en dienstendie "Settlement Service" u zal bieden. Allereest om voorlichting te geven over verschillende delen van de province Ontario met betrekking tot land prijzen, afzet gebied, aard van bedrijven enz. Verder over leningen van regeringswege en ook van private hypotheek banken. Oof af en toe eens een woord van waarschuwing wanneer er zijn die al te spoedig eenbedrijf begeren. Misschien zal het ook niet van onpas zijn om het gevaar van verspreiding van tijd tot tijd te tonen, de geestelijke schade hiedoor veroorzaakt is veel zwaarder dan het ogenschijnlijk voordeel van een verafgelegen boerderij of omgeving. Een andere mogelijkheid is om geregeld onze lezers voor te houden waar boerderijen te koop, te huur of in deel werk zijn te verkrijgen tegen geschikte voorwaarden, in de omgeving van een onzer gemeenten of nieuw georganizeerde groep. He kan ook zeer profijtelijk zijn leden uit de verschillende afdelingen te vragen om een artikel uit hun omgeving, omschrijvende de mogelijkheden die daar zijn. Persoonlijk ben ik er voor om ook Canadeese landbouwkundigen te vragen af en toe een artikel te schrijven, hetwelk dan vertaald aan onze lezers kan voorgebracht worden.

Zoo geven wij u een kort beeld van wat U kunt verwachten te lezen in de rubriek "Settlement Service." Laat mij in dit eerste artikel U een goede raad geven. Voor dat u besluit om een eigen bedrijf te beginnen, is het nodig om eerst eens rustig alles onder het oog te zien, en stel U zelf de volgende vragen: Ben ik financieel sterk genoeg hiervoor, en indien hierover niet zeker raadpleeg anderen die hier langer zijn. Dan, heb ik reeds genoeg ondervinding in de Canadeese manier van boeren, dus ben ik intellectueel en practies klaar voor een eigen bedrijf. Als U deze vragen bevestigend kunt beantwoorden is er nog iets dat ik U tot overweging will voorleggen. In het zoeken naar een geschikt bedrijf ga niet te ver van huis, of misschien beter gezegd niet te ver van de omgeving waar U thans woont, behalve wanneer gij ver dan de kerk afwoont. Blijf zooveel mogelijk in de omgeving waar gij uw eerste jaren doorbengt, omdat gij met de kennis daar op gedaan ook in die streek met het meeste profijt kunt werken. De practijk van vele jaren heeft ons geleerd om U dit advies te geven vooral denkende aan vroegere Nederlandse immigranten die nu welvarende boeren zijn, doch daar begonnen te boeren voor zichzelf waar zij hun practiese kennis leerden. "Verre velden schijnen veel groener dan die dicht bij huis."

"Schade en Gewin"

Sinds begin vorig jaar zijn uit de gelederen van de voorstanders van emigratie uit Holland naar Canada ons vier personen ontvallen, die een wijde bekendheid hadden verworven door hun arbeid in dit veld. Drie van hen waren lid van of hadden een functie in het Immigratie Comité van de Christian Reformed Church, de vierde was voorzitter van een plaatselijke vereniging en vice-voorzitter van het provinciale bestuur. Een hartaanval beeindigde hun aller leven.

De heer J. J. A. Wyenberg van Winnipeg, Man. werd penningmeester van het Immigratie Comité in 1947 en heeft deze taak trouw vervuld tot dat de dood plotseling een einde maakte aan zijn drukke leven. Reeds veel vroeger, in 1926 ontmoette ik hem en toen al was hij fieldman en verantwoordelijk voor verscheiden plaatsingen van onze mensen in het Westen. Onze oudere immigranten zullen zich hem nog heel goed herinneren, zowel uit zijn correspondentie als uit persoonlijke ontmoetingen. De belangen van de kerk lagen nauw aan het hart.

Na hem nam de heer J. Geerts de financiën van het Immigratie Comité over. Ook hij was een oudgediende, die velen in Holland zowel als in Canada met zijn voorzichtige raadgevingen heeft geholpen. Vele jaren lang was hij een steunpilaar van de Christian Reformed Church in Winnipeg. De koude dood bracht ook dit warme hart onverwachts tot stilstand. Tussen het overlijden van deze beide broeders lag niet veel meer dan een jaar.

Daarna ontviel ons, maar niet onverwachts, de heer R.R. de Boer van Hamilton, Ont. Hij had een langdurige ziekte ondergaan. Hoe vreemd is het te weten, dat aan zijn pen, die zoveel schreef, voortaan alle arbeid is ontzegd en dat het hoofd, dat zo veel plannen maakte, net meer denkt. De beweeglijke man, die meer aan anderen dan aan zich zelf dacht, is tot stilstand gebracht. Ook hij heeft op zijn wijze het werk der emigratie naar Canada bevorderd.

En thans bereikte ons het bericht dat de heer L. Kool uit Vancouver overleden is. Ook zijn heengaan is voor het Immigratie Comité, waarvan hij een geacht en gewaardeerd lid was, een groot verlies, zowel als voor de zaak der Immigratie in het algemeen. Tevens verloor de plaatselijke kerk in hem een toegewijde en vrome persoonlijkheid.

Verlies, tegenslag voor ons, die voort moeten gaan zonder hun betrouwbare raad, hun voorzichtig belijd, hun onuitputtelijke ijver. Droefheid voor de verwanten, schade voor de kerk.

Maar winst voor hen. Want hoewel ook in hun leven slechts een klein beginsel der volmaaktheid werd gevonden, toch mogen wij gelooven, dat zij nu bij God rusten van hun arbeid, rusten na den strijd.

Wij danken God voor hun leven, hun arbeid, hun critiek. Nieuwe krachten zullen de ledige plaatsen vullen. Want het werk gaat door, de taak blijft en God heeft door de eeuwen gezorgd, dat de gedunde gelederen worden versterkt. Laat ons allen trouw zijn. De zaak is het waard.

"Jong Canada Spreekt"

Mij is verzocht een artikel op te maken voor ons blad "Contact". Er is in Holland ook een blad "Contact", het blad van de oudleerlingenvereniging der Christelijke Landbouw Winter School in de Haarlemmermeer. Dat blad bewaart het contact met de oudleerlingen overal ter wereld waar zij heen getrokken zijn. Een herinnering uit het

verleden, door "Contact", een band in het heden. Zo kan en moet ons blad ook worden, dat ze uit alle delen van Canada samenwerken en door brieven aan ons blad anderen ontrent de gang van zaken op allerlei gebied voorlichten. Van medewerking hangt het succes af.

Zovele landgenoten zijn de afgelopen 2 jaar de grote plas overgevaren, sommigen zelfs overgevlogen, dat het op verscheidene plaatsen zelfs klein-Holland lijkt. Herinneringen zijn er zo vele, teveel om op te noemen. Twee jaar in Canada, ook een lid van de groep die per "Waterman" overstak. De zeeziekte was geen lolletje, je wordt er wel een ervaring rijker van. Je went echter spoedig aan het land, aan de bevolking, zo verschillend van herkomst. De dag van mijn aankomst in Zuid Ontario zal ik niet spoedig vergeten. Mr. Vellinga vertelde me in de trein "de dochter van die boer is onderwijzeres van mijn kinderen." Ik dacht, gelukkig, dat is alvast nog een beetje contact, nog een lichtpunt. Dat lichtpuntje werd al kleiner toen men mij vertelde dat die man een Pool was. In werkelijkheid was hij een Oekrainer. Ik was een der laatsten die 's avonds door mijn baas opgehaald werd. Zijn dochter en hond kwamen mee. De enigste van wien ik dat zag. Mijn a.s. baas schudde me zo hartelijk de hand, iets wat ik altijd op prijs stel. Zulken zijn in de regel de slechtsten niet! Ben 17 maanden bij die mensen geweest, ze waren goed voor me, de kost was prima, maar schoon was het er allesbehalve. De vrouw had haar practijk ook altijd buitenshuis, varkens, duiven, eenden en kippen voeren en nog landwerk ook. Ze hadden meer verstand van boeren dan van't huis schoon houden, daar hadden ze geen kaas van gegeten.

Ik heb in dit land veel gezien en geleerd en me er steeds thuis gevold. Het is niet netjes voor "contact" te werken en slechts je ervaring te vertellen, dat brengt nog geen contact. Het contact in dit leven is ons contact met God. De wetenschap dat wij allen Hem belijden ons tesamen als Christenen. Hoe jong wij nog zijn, wij moeten steeds bedenken, dat onze woonstede in de hemelen is. Ik roep alle jonge emigranten toe, ieder in hun plaats en kring mede te werken tot opbouw en bloei van Christelijke verenigingen in de kerk. Gij zult er toch allen aan overtuigd zijn dat dat ons het hoogst nodige is. Hier in Chatham hebben we in de afgelopen winter Vrijdag avonds na de catichesatie vereniging gehouden in 2 groepen tesamen 70 leden tellende. Het was nog maar een begin, maar het zal voortgang vinden. De jeugd is de toekomst der kerk, voor hen zijn wij allen ouden en jongeren verantwoordelijk. Met de aangekomenen van dit jaar erbij krijgen vele groepen een goed aantal leden. Zet u in voor die taak, dat de klacht onder ons niet geuit behoeft te worden, de velden zijn wit om te oogsten, maar de arbeiders zijn weinigen. Materieel zegent God ons rijkelijk in dit land. Dat de vruchten daarvan in dankbaarheid ook geestelijk gezien worden. Onze vereniging hier draagt de naam "Philadelphia," gedachtig aan de gemeente uit Openbaringenbrief. God geve dat wij allen zo trouw aan Hem zijn als die kleine groep in Philadelphia. Vrienden in Canada, dan hebben wij contact met elkaar, maar bovenal contact met God.

Vrij ga door den tijd verloren
Wat hier voor een tijd ontstaan
Bloesem afwierp op mijn paan.
't Eeuwig' is uit God geboren
't God 'dlijke zal nooit vergaan.

Cornelius van Straalen

Waarde Vrienden:

Nu ik op het punt sta, na een twee maandelijksch verblijf hier in Canada, u te verlaten, gevoel ik mij gedrongen een woord van afscheid tot u te richten. Ik kan niet anders dan te beginnen met een woord van dankbaarheid. Dankbaarheid aan God, dat ik dit alles hier mocht meemaken. Drie vier de deel van Ontario mocht ik bereizen. Telkens overviel me een gevoel van kleinheid en afhankelijkheid bij het ondergaan van de wondere bekoring die uitgaat van de grootsche schoonheid van het landschap. Hier juichen werkelijk de dalen en zijn de heuvels bekleed. Hier staan wezenlijk de boomen stil te droomen. De wijldheid van den hemel omspant hier 't veld. Hier leertmen bewonderen en aanbidden. God is groot, die dat al hier schiep.

Verder ben ik echt dankbaar voor de vriendelijkheid en gastvrijheid, die ik ontvangen en genieten mocht. Bijna ledig kwam ik hier, ik had slechts 25 luttele dollars in mijn bezit, vol tijd ik heen. Mijn reis heb ik betaald en nog 40 dollars heb ik in de beurs. Niets ontbrak mij hier. Overal sloofde men zich uit om mij lichamelijk te verkwikken. De Canadeesche keuken was "not bad at all."

Ook geestelijk was het mij een genot met u om te gaan. Mij was het een verkwikking elken Zondag onder u het Woord te mogen bedienen, het Woord van onzen God. Ik zelf had u niet veel te geven. 'k was blij, dat God Wilde spreken door mij.

Ik verheugde me er over, dat ik, inzonderheid bij degenen met wie ik wat intiemer praten mocht veel inzicht in en begeerte naar 't goede beginsel vond, zooals dat is vervat in Gods Woord. Dankbaar ben ik, dat we elkander mochten onderwijzen in de mysterien van Gods Getuigenis. Ik heb weer meer oog gekregen voor de veelkleurigheid van Gods wijsheid, die ook in andere landen dan Nederland Zijn volk leert en leidt naar hun behoefte en nood.

De genen der emigranten, die na den wereldtoerlog kwamen, spreek ik in't bijzonder in dit schrijven toe. Broeders en zusters, wat zorgt God hier voor u. Wat slooft zijn volk hier zich voor u uit. Wat wordt uw bed gespreid. Om er beschaamd onder te worden slooft men bij dagen en ook bij nachten zich voor u uit. Ik heb dit zelf alles persoonlijk, daadwerkelijk meegemaakt, gelijk gij zelf het ook wel weet. Weest er echt dankbaar voor. Ondankbaarheid is een slechte eigenschap.

Laat dit u ook bemoedigen. Als God in 't begin reeds zoo voor u zorgen deed, zal Hij bij den voortgang u dan alleen laten, Immers neen. Uw brood is hier zeker, uw water gewis. Mopper en murmur niet te gauw. Gedenk vanwaar gij gekomen zijt. En grijp de vele, vele kansen door God u hier gegeven.

Dit neemt niet weg, dat ik uw moeilijkheden begriep. Ook hier is 't paradijs niet. Onkruid groeit welig ook hier. Steenen zijn ook hier op den weg. Edoch—God bracht u hier, God van den hemel zal hier uw werk u doen gelukken.

Voor al de vrouwen hebben vaak een bijzondere strijd. Zij zijn veel alleen en voelen zich dan eenzaam. Toch is hun taak hier zoo schoon. Een stille hulpe voor hun man en een trouwe, geloovige verzorgster van hun kinderen te zijn, mee te zorgen, dat man en kinderen kunnen volhouden—wat is 't schoon. God make u getrouw. Uw kracht worde in zwakheid volbracht. Misschien wordt nog het

meest uit moeders de kerk en de maatschappij gebouwd.

Vrienden, ik ga eindigen. Veel zou ik nog kunnen schrijven. 'k Zal het niet doen. Wentel uwen weg op den Heere, Hij zal het maken. Ook mijn oog sla ik naar de bergen, vanwaar ik mijn hulpe verwacht. Laten wij allen getrouw ons benaastigen om kerken te bouwen en scholen te stichten, om landen te cultiveeren en maatschappijen te bestellen naar de ordinantien van Zijn Koninkrijk.

Weest allen Gode bevolen.

Uw vriend en broeder
S. G. Koster

Vaarwel

De kleine man, die ik in de loods in Quebec ontmoette leek niet veel op een Hollandse dominee. Deftigheid was hem ten enenmale vreemd. Zijn zwarte oogen, vol beheerst vuur, keken soms onrustig om hem heen. Er was iets, dat hem drukte. Het was een grote handkoffer, naar het gewicht te beoordelen zwaar van degelijke preken. Toen dit struikelblok in de trein naar Ontario geplaatst was, begon de Zeeuw uit Friesland los te komen. Al spoedig waren we in een geanimeerd gesprek gewikkeld en waren plannen gemaakt voor de eerste volgende dagen en weken.

Het was Ds. S. J. Koster van St. Annaparochie, die de Nederlandse immigranten had begeleid op de Tabinta van de 23ste Mei.

Ds. Koster heeft zijn tijd in Ontario goed besteed. Op verscheiden plaatsen had hij gelegenheid te preken en met vele immigranten heeft hij gesproken. Zijn advies was steeds opbouwend, zijn critiek was scherp.

Deze voorstander van emigratie uit Nederland naar Canada gaat ons nu weer verlaten. Wij hopen, dat hij veel genoten en veel geleerd heeft gedurende zijn verblijf in Ontario. Moge God hem veilig terug brengen bij zijn gezin en gemeente. Wij roepen hem van harte "Vaarwel" toe.

"Heengegaan naar het Vaderhuis"

Chatham, Juli 23, 1949

Wij ontmoetten hem bij de trein, een warme Juli middag—de 72 jarige Vader en zijn zoon, goedsmoeds, doch kennelijk blij, dat de reis nu achter de rug en de plaats der bestemming bereikt was.

Even kennis gemaakt en aan de farmer voor wien de zoon zou werken, geïntroduceerd. Nog even een praatje gemaakt, pijpje gestopt en stevig handruk onder de belofte dat wij hen spoedig zouden opzoeken en wij zagen hem in de car gaan om de laatste paar mijlen van de reis af te leggen.

Wij mochten hem niet weer zien een hartverlamming beëindigde deze Pelgrimsreize De kusten der Eeuwigheid waren nader dan wij dachten.

Wij mogen geloven dat de veilige haven werd bereikt.

Vijf dagen na aankomst van deze bejaarde Broeder werd de begrafenisplechtigheid onder leiding van Prof. Wijngaarden voltrokken.

Gelijk het gras is ons kortstondig leven—zoo zongen wij en bekenden wij—mannen en vrouwen in de kracht van ons leven . . . ook zongen wij van hoop, de Pelgrimspsalmen bij uitnemendheid—Maar 't is mij goed, mijn zalig lot, nabij te wezen bij mijn God

De Kerkeraad droeg het stoffelijk overschot van Broeder Dirk Hoekstra naar het graf Wij zijn

die middag, in onze koorstachtige ijver, even stil blijven staan . . . Wij planten onze voeten soms zoo stevig in de aarde . . . Mochten wij ons meer als Pelgrims gevoelen op weg naar Huis.

R Koning

"Afdeelings Nieuws"

Glencoe

De dienst alhier wordt gehouden ten huize van J. Schieman, ongeveer drie mijlen noordwest van Glencoe. De opkomst is nu van veertig tot vijftig zielen. De twee families Schieman zijn zeer behulpzaam in het halen en brengen van immigranten naar en van den dienst. We vergaderen om de twee weken op Donderdag avond. Na den dienst wordt er gezongen uit de psalter hymnal, en dan slijt men nog wel even in gezellige kout. Het laat zich aanzien dat ook hier gestadige groei zal zijn.

"Sarnia"

De 2de Juni 1949 zijn hier getrouwd Sieds Leistra en Maike Kruicinga en op de 15 Juni Fred Datema en Jean Fleeftman.

De 1ste Juli hield Sarnia's gemeente haar jaarlijkse picnic. Het was een warme dag. De tijd werd doorgebracht met spelen voor de kinderen aan het strand van het Huron Meer. Alle immigranten waren aanwezig en allen hebben heerlijk genoten.

Door de komst van vele immigranten is het gebouw van de Christian Reformed Church in Sarnia te klein geworden en werd intertijd besloten tot vergroting over te gaan. Dit werk werd vorige winter voltooid. Diensten worden reeds in de nieuwe kerk gehouden.

Op Zaterdag 13 Augustus is het plan, dat een bus met immigranten uit Sarnia de beroemde Niagara Falls zal bezoeken.

"Aylmer"

De jongelui hopen op Vrijdag, 29 Juli, een picnic te houden te St. Thomas.

We mochten onlangs als gemeente een truck koopen die ons zeer helpt bij het vervoer. Door de vriendelijkheid van de Grace Chr. Ref. Church van Kalamazoo, die ons ruim duizend dollars daarvoor toezend, en door middel van kleinere gaven van anderen, en een paar honderd dollars uit eigen kas, konden we dit doen. God zij gedankt voor zijn goedheid over ons.

Onze immigratie vereeniging heeft zich in verbinding gesteld met de vereeniging voor hospital verzekering in deze omgeving en bericht is ontvangen dat we als groep ons kunnen aansluiten. Dat zal ons volk helpen in tijd van ziekte.

Plannen worden gemaakt om in deze omgeving in de herfst te vertoonen de film "The Immigrant", die een beeld geeft van het immigranten leven hier in Canada. Zie maar uit naar nader bericht.

We vergaderen des Zondags nog geregeld in de basement van de Baptist Church te Aylmer. De behoefte aan eigen gebouw wordt almeer gevoeld. Elke Zondag wordt gecollecteerd voor het bouwfonds voor de kerk, eens per maand ook voor een eventueele Christelijke school. Het ideaal moet levendig gehouden worden.

Veel bezoekers uit de States kloppen aan de pastorie, des Zondags of in de week, wat den bewoners der pastorie zeer aangenaam is.

"Ilderton"

Alegemeen wordt gevoeld dat London en omgeving een goed district zal zijn voor ons volk. Geleidelijk komen daar almeer immigranten. Met

Gods zegen hopen we eens een gemeente in London te hebben.

Voor het heden schijnt Ilderton, 7 mijlen noord en drie west van London, nog het dichtst bij het middelpunt van ons volk in deze omgeving te zijn. We hebben daar een zeer geschikte vergaderplaats, Zondagmorgen om kwart over tien, in de Presbyteriaanse Kerk. De opkomst is wat ongelijk, eens hadden we een gehoor van ruim 90.

Ruim twintig jongelui komen up Woensdagavond samen ten huize van A. Haagsma, onder leiding van den zendeling leeraar, en lezen ter oefening in Bijbel kennis en kennis van het Engels het Evangelie van Johannes in het Engels, en leeren sommige gedeelten van buiten. Ook zingen we uit onze psalter hymnal.

Een immigratie vereeniging is hier onlangs ook opgericht. Broeder A. Haagsma is voorzitter, Broeder W. Scheeringa secretaris, Broeder Jakob Vander Wal penningmeester. Men hoopt ongeveer eens in twee maanden samen te komen. Veertien mannen waren tegenwoordig.

"Aylmer"

De gemeente hier, georganiseerd op 29 Mei, 1949, groeit gestadig aan. Zondag 17 Juli was de opkomst 186, 24 Juli waren ongeveer 200 tegenwoordig. In dien dienst werd het zoontje van Mrs. W. Miller te Tillsonburg gedoopt, de eerste doopsbediening sedert we een gemeente zijn, niet de eerst doopsbediening alhier, want Ds. A. Persenaire mocht reeds eerder doopen het dochttertje van D. Crans en vrouw.

De opkomst in catechisatie en jeugdvereeniging is nu gewoonlijk over de 40. De eene week is het catechisatie, de andere vereeniging. We vergaderen in de pastorie.

In de vroege zomer was het hier erg droog, later hebben we veel regen gehad en het gewas groeit prachtig. Spoedig begint de tabaksoogst en dat is een zeer drukke tijd. Velen komen dan van andere plaatsen hier werken. Ook van ons volk verwachten we er onderscheidene van andere plaatsen.

Broeder D. Van Dijk, nog slechts ruim drie maanden met de zijnen hier, overleed na een korte ziekte. Dit is een zware slag voor de vrouw en de zoon en dochter, alsook de getrouwde zoon nog in Holland. Dusver heeft de Heere wonderlijk gesterkt. En ze zijn bij een goede werkgeven en vriendelijke burens.

"Trenton's Picnic"

Deze groep van een goede 50 gezinnen hield een picnic op de eerste Juli. Sommige immigranten, die niet wisten wat bedoeld werd met "picnic" hebben zich vol vertrouwen overgegeven aan de leiders en alles is goed afgelopen. 'sMorgens om 10 uur begonnen ze al dan te komen in auto's van allerlei leeftijd en trucks, op fietsen en motoren. Bij Arie Boers, die aan Highway 2 woont, werd gestopt even en glas water gedronken en vandaar ging het naar het bos. Eenige jonge mannen hadden het terrein in orde gemaakt, schommels opgehangen, voor ververschingen gezorgd en zelfs een orgel opgesteld boven op de truck van Kraay. Om 11 uur klonk dan ook reeds het gezang over de heuvels. Ds. Koster sprak goede woorden. De heer Elferich van de Chr. Boeren en Tuinders Bond nam foto's van touwtrekkende mannen en pratende vrouwen. Het werd een gezellige dag en er waren met de bezoekers mee zoo'n 200 personen aanwezig. Volgend jaar hopen we naar een plaats te gaan waar wat minder stof en meer gras en water is.

"Picton"

Gaarne voldoe ik aan het verzoek iets te schrijven voor "Contact" en het lijkt mij goed iets te vertellen van de streek waar wij verleden jaar na onze Oceaan reis werden neer geworpen en dat tot heden onze woonplaats gebleven is. Picton is een town met 4000 inwoners en ligt in het centrum van het eiland Prince Edward County, 145 mijl ten Oosten van Toronto. Voor emigranten is deze streek bij uitstek geschikt en wel om verschillende redenen. Ten eerste zijn hier altijd voldoende farms te koop voor prijzen die aan de lage kant zijn. Ten tweede vrij wat farms in share te krijgen. Ten derde veel werk in de canning-production in de zomer zoals tomaten, mais, frambozen, aardbeien enz. Daar staat tegen over dat de lonen aan de lage kant zijn. Dit lijkt mij echter niet zo bezwaarlijk, als we over een paar jaar op een eigen farm zitten kunnen we ook een ander voor dat loon bij ons laten werken dus het is gewoon een kwestie van tijd. De kwaliteit van het land is zeer verschillend en varieert van klei, tot zand met veel stenen er in, en alle soorten grond die daar tussen liggen zijn hier te vinden. Dus wie een mogelijkheid zoekt om farmer te worden, kom naar Picton, het is de beste plaats van Ontario.

P. J. Rodenburg.

Nieuws uit St. Catharines

Vrijdagavond, 22sten Juli, werd er een gemeente vergadering gehouden, waarin besloten werd om een geschikt stuk grond te kopen, in een nieuw gedeelte van de stad, Waarop later een kerk gebouwd zal kunnen worden. Minstens vier "lots" werd noodzakelijk geacht voor dit doel. Daar bouwterrein erg duur is in een stad, zo dicht bij de Niagara Falls, zal de koopprijs ongeveer twee duizend dollars zijn. Maar waar zullen wij al dat geld vandaan halen? Zal de Zendingscommissie of het Kerkhulpfonds uit de Staten dit geven? Mis, hoor! Onze immigranten-groep alhier zal dit zelf doen. Wij hebben nu alrede plus-minus twaalf honderd dollars in ons kerkfonds, dat, met de permissie van de Zendingscommissie, daarvoor gebruikt mag worden. De resterende som hopen wij bij elkaar te krijgen door middel van slechts een collecte, die opgenomen zal worden den laatsten Zondag in Juli. Wat dunkt U? Zullen onze "arme" immigranten zo ineens acht honderd dollars kunnen en willen geven? De volgende maand zullen wij U laten weten of wij ons doel bereikt hebben.

Erie Nieuws

De gemeente te Erie is van plan om eerlang het advies van de Inwendige Zendingscommissie op te volgen, om een roepende gemeente te worden. Dus binnenkort kan een van onze dominees in de Staten een beroep verwachten. Leeraar te worden van een nieuwe gemeente, wier leden allen immigranten zijn, is iets nieuws in onze kerk. Of zullen wij zeggen iets ouds? Want gebeurde dit niet ook nu bijna honderd jaren geleden? Doch met dit verschil. Toen kwamen die dominees uit Nederland. Nu zullen wij ze beroepen uit Amerika. Zullen zij gewillig zijn om "over te komen en ons te helpen", zoals de traditionele uitdrukking luidt? Wij hopen en verwachten het. Waarlijk uw hulp is nodig in Canada. U kunt hier prachtig werk verrichten, werk dat voor de toekomst van onze

kerk grote betekenis zal hebben. De gemeente heeft besloten vaste bijdragen op te brengen, en belooft zelf verantwoordelijk te zijn voor een gedeelte van het salaris van de nieuwe dominee.

"Renfrew-Cobden"

In het district van Ds. J. Rubingh werd er voor de eerste maal een dienst gehouden in de omgeving van Winchester-Finch, op den 10de Juli. Er waren 30 tegenwoordig.

In de omgeving van Ulverton, Que., 100 mijlen oost van Montreal, wonen ook eenige Hollandsche huisgezinnen. Op den 13 Juli zijn daar getrouwd Mr. G. Leenderste en Miss Gertrude De Graaf. De predikatie werd geleverd door Ds. J. Rubingh.

Op den 20ste Juli werd er een picnic gehouden door immigranten van het Cobden-Renfrew district, in het Cobden Park. Ds. J. Rubingh sprak naar aanleiding van Joh. 8:36. Er waren omtrent 150 Hollanders tegenwoordig. In den avond werden er eenige Hollandsche films getoond, waaronder er een was van de kroning van Princess Juliana.

Ds. Rubingh verhaald van een tragisch geval in zijn district. Toen het huisgezin van H. J. Moring arriveerden uit Nederland, had hun "sponsor" bij hun aankomst geen werk en geen plaats voor hen. Tot overmaat van ramp werd hun eenigst kind na de eerste week zoo erg krank dat het naar het hospitaal vervoerd moest worden, waar het een week later overleed.

Emigratie Vergaderingen in Oostelijk Ontario

Emigratie vergaderingen in Oostelijk Ontario.

Gedurende de tweede week in Juni werden vergaderingen belegd met onze afdelingen in Brockville, Martintown en Renfrew-Cobden.

In gezelschap van zijn eerwaarde, kleine maar dappere Ds. S. Koster uit St. Anna Parochie nu bij velen bekend door zijn reizen en preken in onze gemeenten in Ontario, waren officieel vertegenwoordigd het hoofdbestuurslid Mr. John Vander Vliet en de field agent voor Ontario Mr. John Vellinga.

De eerste avond vergaderden wij met de Brockville groep ten huize van een der leden. Hier is reeds een plaatselijke afdeeling opgericht, en verschillende werkzaamheden ter hand genomen, in verband met aanvragen van boeren, de transportatie naar de kerk op Zondag, het gezamenlijk onderling helpen in geval van ziekte en ongeval.

Het verheugde ons om zulk een flinke groep hier aan te treffen, en ook hier is hoop voor de toekomst. Deze komende herfst zal er speciaal aandacht geschonken worden aan deze groep, door extra werk er van te maken om meer aanvragen van boeren te krijgen om deze groep te versterken. Mrs. G. Zijlstra, 17 Central Ave. is secretaris van deze afdeeling, Brockville, Ont.

De tweede avond vergaderen wij met de afdeeling Martintown. Deze plaats is 10 mijlen van Cornwall, aan de schoone St. Lawrence River. Ook hier vergaderden we in de woning van een der leden. Deze groep telt nu een twaalfstal gezinnen, reeds werk verricht, en een der leden Mr. Van Egmond was de plaatselijke "Field agent" om aanvragen te verkrijgen van boeren. Vele andere dingen

werden besproken met de broeders, in verband met emigratie werk. Evenals in Brockville zal ook hier door adverteren en andere werkzaamheden getracht worden om zoo spoedig mogelijk een flinke sterke groep te krijgen.

Nu reisden wij verder naar het gebied rondom de hoofdstad van Canada namelijk Ottawa, om voor deze derde avond te vergaderen met de gecombineerde groep Cobden-Renfrew. Ook hier een flinke opkomst. Ds. Rubingh had de leiding. Een uitleg werd gegeven van de verschillende emigratie regelingen, vragen werden beantwoord, toekomst mogelijkheden besproken. Beide afdelingen stelden veel belang in het werk van onze provinciale organisatie. Om een sterke groep hier te krijgen met levensvatbaarheid voor een flinke gemeente zal het nodig zijn om ook speciale aandacht te wijden aan Cobden en Renfrew.

Gedurende deze reis werden ook bezoeken afgelegd bij verschillende immigranten en aan de kantoren der provinciale landbouwkundigen zoowel als de arbeidsbureaux. Wij zijn er van overtuigd dat in alle drie bovengenoemde plaatsen goede toekomst is voor onze Nederlandse immigranten om zelf hier een bedrijf te koopen. De prijzen zijn billijk, de bedrijven meest melkerijen. In alle drie afdelingen bestond veel belangstelling voor ons nieuw orgaan "Contact". Deze groepen zijn eenigszins verwijderd van het centrum van onze andere groepen, doch wij zijn er van overtuigd dat met ijverig werken in deze streken er een goede kans bestaat om meerdere groepen hier te plaatsen. Na wat wij gezien hebben hier en in andere deelen der provincie, zijn wij er van overtuigd dat hier evenveel en misschien wel meer kans van slagen is voor een eigen bedrijf dan op vele andere plaatsen. Wij raden dan ook allen die hier nu wonen aan om zich niet teleurgesteld te gevoelen omdat hun groepen nog tamelijk klein zijn. Dit kan soms in korte tijd vlug veranderen.

League Meeting "Groep A"

Gedurende de eerste week in Mei vergaderde deze nieuw georganizeerde groep. Deze groep bestaat uit de volgende afdelingen; Windsor, Chatham, Sarnia, Aylmer, Ingersoll, Clinton, and Ilderton. De vergadering werd gehouden in Thamesville, hetwelk ongeveer het middelpunt vormt van onze groep.

Tot bestuur werd gekozen, voorzitter Ds. J. Gritter, secretaries Mr. J. Vellinga penningmeester Mr. J. Blik,

Verschillende zaken kwamen ter tafel, vooral de vraag, wat kunnen wij als "league" doen in het immigratie werk. Besloten om als league te trachten een advertentie campagne in ons eigen district te organiseren.

Om de nodige financiën te verkrijgen werd besloten tot het houden van vergaderingen in alle afdelingen in onze groep. Op deze vergaderingen zal worden vertoond de film "De emigrant." Ook zullen bestuursleden aanwezig zijn om uit een te zetten het plan voor onze herfst campagne. Indien nodig zal elke afdeling in onze groep gevraagd worden om een contribute voor dit werk.

Een commissie werd benoemd om de mogelijkheid van ziekenhuis verzekering te bespreken en plannen ter tafel te brengen op de eerstvolgende vergadering. Al de afgevaardigden aanwezig waren eendrachtelijk van meening dat het voorstel van het provinciale bestuur om een maandblad uit te geven in een groote behoefte voorziet. Hier-

door zal het mogelijk zijn dat alle leden onzer organisatie beter ingelicht worden met het werk der immigratie. Ook zal het bevorderen dat ieder lid persoonlijk weet op welke manier hij kan medewerken, in het verkrijgen van aanvragen voor Hollandse gezinnen.

Besloten werd om in September weer te vergaderen, om op deze vergadering meer definitief vast te stellen de omvang van het werk dat wij als "league" kunnen verrichten. Vele andere zaken kwamen in bespreking gedurende deze vergadering die voor verdere studie verdaagd werden tot een volgende vergadering.

Het was een goed begin om als afdelingen gezamenlijk trachten te bevorderen het werk, dat te veel zou zijn voor een plaatselijke groep.

Abonnementen voor "Contact"

Dit eerste nummer van "Contact" wer verzonden in bundels aan de verschillende afdelings secretarissen en anderen, voor verspreiding. Het doel is echter om in het vervolg aan elke abonnee dit te sturen per post aan huis bezorgt. Zoo geef U op als abonnee en ontvang uw copie geregelt elke maand. Wij hebben de hulp nodig van allen om verzekert te zijn van success. De uitgave van dit blad kost veel geld, en om deze kosten te dekken is het noodzakelijk dat een ieder meehelpt door zich op te geven als abonnee. De prijs bedraagt een dollar per jaar. "Contact" zal voorloopping eens per maand verschijnen. In dit nummer vind U een invullings formulier gedrukt, vul in uw naam en adres, en ook de naam van uw werkgever, steek dit in een envelop, sluit er een dollar bij in, en zend het naar "Contact" P.O. Box 234, Chatham, Ont. Ook kunt gij U als lezers opgeven bij de secretaris uwer plaatselijke immigratie vereniging, en indien er in uw groep nog geen immigratie vereniging bestaat, vertrouw wen wij dat ook de plaatselijke zendeling leeraar wel genegen is om abonnementen aan te nemen of hier iemand voor aan te wijzen, die dan als locale agent functie doet. Wij willen even opmerken dat het volgende nummer alleen verzonden zal worden aan degenen die zich nu opgeven als abonnees. Het is niet mogelijk vanwege de grote onkosten volgende maand opnieuw U een gratis copie te geven. Dit is een begin voor ons als eigen orgaan te hebben. Alleen als allen meewerken en deze zaak steunen door uw abonnement zal het mogelijk zijn dit door te zetten, en wie weet wat wij nog in de toekomst kunnen bereiken ook op dit terrein. Zoo het bestuur van de provinciale immigratie verenigingen in Ontario vraagt voor uw aller medewerking, en vertrouwt dat zij niet teleurgesteld zal worden.

ABONNEMENT FORM

Prijs \$1.00 per jar

Vul in uw naam en adres en geeft het aan uwe plaatselijke secretaris of zend het naar: Box 234, Chatham, Ontario

Naam

Naam of Farmer

Postkantoor adres